

คอลัมน์ “เศรษฐศาสตร์ท้าวพระจันทร์”

นิตยสาร Corporate Thailand ฉบับเดือนธันวาคม 2541

พอล แซมมวลสัน กับตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

รังสรรค์ ณะพรพันธุ์

ศาสตราจารย์พอล แอนโทนี แซมมวลสัน (Paul Anthony Samuelson, 1915-) ได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ในปี 2513 ตลอดชีวิตทางวิชาการอันยาวนาน แซมมวลสัน มีบทบาทในการผลิตงานวิชาการอันถือเป็นงานบุกเบิกในสาขาต่างๆของวิชาเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่เศรษฐศาสตร์การคลังไปจนถึงเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ในบรรดางานวิชาการเหล่านี้ ตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นนับเป็นงานที่สร้างผลกระทบอันกว้างไกลและลุ่มลึก ไม่แพ้งานวิชาการอื่นๆ

Economics : An Introductory Analysis ปรากฏสู่โลกวิชาการครั้งแรกในปี 2491 นับจนถึงปี 2541 ก็มีอายุ 50 ขวบปี นับเป็นตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่มีอายุยืนยาวที่สุดในโลกปัจจุบัน ตลอดช่วงเวลา 50 ขวบปีเศษที่ผ่านมา ตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นเล่มนี้ ขายไปแล้วกว่า 4 ล้านเล่ม โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมและจัดพิมพ์ใหม่รวม 15 ครั้ง (รวมฉบับพิมพ์ครั้งแรกด้วย) นับตั้งแต่ฉบับการพิมพ์ครั้งที่ 12 ในปี 2528 เป็นต้นมา ศาสตราจารย์วิลเลียม นอร์ดคอส (William D. Nordhaus) แห่งมหาวิทยาลัยเยล ปรากฏชื่อเป็นผู้ร่วมเขียน และบัดนี้ มีผู้แปลตำราเล่มนี้ออกเป็นภาษาต่างๆ รวม 41 ภาษา ฉบับภาษาไทยแปลโดยศาสตราจารย์ ดร. เดือน บุนนาค

ในทศวรรษ 2450 ตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่ใช้เรียนใช้สอนในมหาวิทยาลัยอเมริกัน ที่สำคัญมีอยู่เพียง 2 เล่ม เล่มแรกก็คือ *Principles of Economics* (1911) ของแฟรงก์ ทอสซิก (Frank W. Taussig) เล่มที่สองก็คือ *Elementary Principles of Economics* (1911) ของเออร์วิง ฟิชเชอร์ (Irving Fisher)

ในทศวรรษ 2460 เกือบไม่มีผู้เขียนตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นขึ้นใหม่ แม้ในทศวรรษต่อมา จะมีตำราดังเช่น *Modern Economic Society* (1931) ของ Sumner H. Slichter รวมตลอดจนการนำตำราเก่ามาแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ ดังเช่น *Economic Principles : Problems and Policies* (1921;1936) ของ William H. Kiekhoffer และ *Outlines of Economics* (1893 ; 1938) ของ Richard T. Ely ตำราเหล่านี้มักมีเนื้อหาล้าสมัย ตามไม่ทันความก้าวหน้าทางวิชาการ และบางเล่มมิได้มีเนื้อหาที่เป็นเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ เล่มที่มีเนื้อหาค่อนข้างทันสมัย ได้แก่ *Principles of Economics* (1938) ของ F.B. Garver and Alvin Hansen

การขาดแคลนตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่มีเนื้อหาทันสมัยจึงเป็นปัญหาในการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ในทศวรรษ 2480 แชมมวลสันเล่าว่า เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลง แชมมวลสันกลับจากการทำงานรับใช้ชาติในห้องทดลอง Radiation Lab คินส์ M.I.T. ในปี 2488 วันหนึ่ง ราล์ฟ ฟรีแมน (Ralph Freeman) หัวหน้าภาควิชาเศรษฐศาสตร์ขอให้เขาเขียนตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นภายในกำหนดเวลา 1-2 ภาคการศึกษา โดยในระหว่างนั้นภาระงานสอนจะลดลงเหลือเพียงครึ่งเดียว ในเวลานั้น M.I.T. มีนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งที่ถูกบังคับให้เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ถึงปีละ 800 คน แต่ไม่มีตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่ดึงดูดความสนใจของนักศึกษา ข้อเสนอในการเขียนตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจึงเป็นสิ่งท้าทายสำหรับแชมมวลสัน ในเวลานั้น แชมมวลสันกำลังแก้ไขวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกเพื่อจัดพิมพ์เป็นหนังสือซึ่งต่อมาคือ *Foundations of Economic Analysis* (1947) อันเป็นหนังสือเศรษฐศาสตร์ที่ทรงอิทธิพลในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

เมื่อแชมมวลสันตอบรับที่จะเขียนตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นนั้น เขาเป็น Keynesian กล่าวคือ ยอมรับแนวการวิเคราะห์เศรษฐศาสตร์มหภาคของจอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes, 1883 - 1946) ดังที่ปรากฏใน *The General Theory of Employment, Interest, and Money* (1936) แล้ว ดังนั้น จึงเป็นธรรมชาติที่แชมมวลสันจะต้องนำเศรษฐศาสตร์แบบเคนส์ (Keynesian Economics) มาเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของตำรา

แชมมวลสันสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยชิคาโกในปี 2478 และระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในปี 2484 ช่วงเวลาที่แชมมวลสันศึกษาที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดนี้เอง เศรษฐศาสตร์แบบเคนส์กำลังลงเสापักหลักที่นั่น มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเป็นฐานที่มั่นของเศรษฐศาสตร์แบบเคนส์ในสหรัฐอเมริกา ด้วยเหตุที่สำนักเคนส์ต้องการโค่นสำนักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกและนีโอคลาสสิกในทางวิชาการ ปฏิกริยาจากผู้ที่ยึดมั่นถือมั่นในความรู้เศรษฐศาสตร์ดั้งเดิมจึงค่อนข้างรุนแรง ยิ่งเศรษฐทรรศน์แบบเคนส์สนับสนุนให้รัฐบาลเข้าไปมีบทบาทในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจด้วยแล้ว ยิ่งเป็นการเปิดช่องให้มีการโจมตีว่า สำนักเคนส์ต้องการโค่นล้มระบบทุนนิยม จนถึงกับมีการชกได้เข้มชัดว่า Keynesianism มีความหมายเท่ากับ Marxism และ Communism การโจมตีในลักษณะนี้มีมาก่อนที่จะเกิดสงครามโลกครั้งที่สองแล้ว และทวีความรุนแรงภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เมื่อลัทธิแม็คคาร์ธี (McCarthyism) ทรงอิทธิพลทางการเมืองในสหรัฐอเมริกาในช่วงทศวรรษ 2490 นักเศรษฐศาสตร์ที่ถือตนเป็นสาวกของ เคนส์บางคนถูก ‘ตามล่า’ และถูกกล่าวหาว่า ‘ประกอบกิจการอัน ‘ไม่เป็นอเมริกัน’ (Un-American Activities)

แชมมวลสันตระหนักดีถึงบรรยากาศการต่อต้านสำนักเคนส์ ด้วยเหตุดังนั้น จึงใช้ความระมัดระวังในการผนวกเศรษฐศาสตร์แบบเคนส์เข้าเป็นส่วนหนึ่งของตำรา ในเวลานั้น

แซมมวลสันมิได้รับทราบว่ามีคนเขียนตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นตามแนวทางของสำนักเคนส์ อยู่ก่อนแล้ว กว่าจะได้เห็นตำราเล่มนั้น ก็เป็นเวลาตำราที่เขาเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

The Elements of Economics (1947) เป็นตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นเล่มแรก ที่เดินตามแนวทางสำนักเคนส์ ศาสตราจารย์ลอรี ทาร์ชิส (Lorie Tarshis, 1911-1993) ผู้เขียน ตำราเล่มนี้เป็นชาวแคนาดา สำเร็จปริญญาตรีจาก University of Toronto ในปี 1934 แล้วไป ศึกษาต่อยังมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์จนจบปริญญาเอกในปี 1938 ทาร์ชิสเป็นลูกศิษย์ของเคนส์ โดยตรง และได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วม Political Economy Club ของเคนส์ด้วย เมื่อสำเร็จการศึกษา ทาร์ชิสดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ณ Tufts University ในปี 1939 และมีบทบาทสำคัญ ในการเผยแพร่เศรษฐศาสตร์แบบเคนส์ในสหรัฐอเมริกา หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ทาร์ชิสย้าย ไปอยู่ Stanford University ในปี 1949 จบจบปี 1954 จึงคืนสู่แคนาดาซึ่งเป็นปิตุภูมิมาตุคาม

ทาร์ชิสเขียน *The Elements of Economics* (1947) หลังจากกลับจากปฏิบัติหน้าที่ในสงครามโลกครั้งที่สอง โดยมีเจตนารมณ์ที่จะเผยแพร่เศรษฐศาสตร์แบบเคนส์ เขาเริ่มเขียนตำราเล่มนี้ในฤดูหนาวปี 1948/1949 และทำสัญญาการพิมพ์ในฤดูใบไม้ผลิปี 1949 เมื่อเขา ย้ายไปอยู่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สำนักพิมพ์ Houghton – Mifflin เป็นผู้จัดพิมพ์

The Elements of Economics (1947) มีเนื้อหาเศรษฐศาสตร์มหภาคพอๆกับ เศรษฐศาสตร์จุลภาค สองภาคแรกว่าด้วยเศรษฐศาสตร์จุลภาค ภาคที่สามว่าด้วยการเงินและ การธนาคาร และภาคที่สี่ว่าด้วยเศรษฐศาสตร์แบบเคนส์ ตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นเล่มนี้ ประสบความสำเร็จในการจำหน่ายในปีแรก มหาวิทยาลัยต่างๆพากันต้อนรับตำราเล่มนี้ เนื่องจากมีเนื้อหาทันสมัยและก้าวตามความก้าวหน้าทางวิชาการ แซมมวลสันเองก็ยอมรับว่า เป็นตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่ดีมาก และหากออกสู่โลกวิชาการก่อนหน้านี้ แซมมวลสันอาจใช้ เวลาในการพัฒนาคณิตเศรษฐศาสตร์ (Mathematical Economics) แทนที่จะใช้เวลาไปในการ เขียนตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

The Elements of Economics (1947) ขายดีเพียงปีแรก ในปีต่อมายอดขาย ตกต่ำเนื่องจากมีการต่อต้านตำราเล่มนี้อย่างเป็นทางการ มีทั้งโทรศัพท์และใบปลิว กล่าวหาว่า ตำราเล่มนี้เผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ และมีขบวนการกดดันให้มหาวิทยาลัยต่างๆเลิกใช้ตำรา เล่มนี้

Economics : An Introductory Analysis (1948) ของแซมมวลสันออกตามหลัง *The Elements of Economics* (1947) ของทาร์ชิสเพียงปีเดียว เนื้อหาของตำราเรียงลำดับจาก เศรษฐศาสตร์มหภาคไปสู่เศรษฐศาสตร์จุลภาค นับเป็นการปฏิวัติการเขียนตำราเศรษฐศาสตร์ อันเป็นแบบอย่างของตำราเศรษฐศาสตร์เล่มต่อมา แซมมวลสันไม่เพียงแต่จะผนวก เศรษฐศาสตร์แบบเคนส์เข้าไปในตำรา และแยกแยะเนื้อหาส่วนที่เป็นเศรษฐศาสตร์จุลภาคและ

มหภาคออกจากกันโดยชัดเจนเท่านั้น หากทว่ายังใช้กราฟและสถิติประกอบอธิบายอย่างชัดเจนอีกด้วย กราฟหลายต่อหลายรูปเป็นผลผลิตของแฮมมวอลสันที่มีการใช้ต่อมาจนถึงปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง $45^\circ C+I+G$ นับเป็นนวัตกรรมสำคัญที่เกิดจากมันสมองของแฮมมวอลสันโดยแท้

Economics : An Introductory Analysis (1948) ถูกโจมตีจากขบวนการฝ่ายขวาดุจเดียวกับ *The Elements of Economics* (1947) แต่แฮมมวอลสันเผชิญแรงกดดันไม่มากเท่าทาร์ชิส เพราะแฮมมวอลสันตั้งการ์ดเตรียมรับมือตั้งแต่ต้น การเขียนตำราเศรษฐศาสตร์อย่างเป็นทางการเป็นวิทยาศาสตร์ช่วยบรรเทาแรงกดดันอันเป็นการช่วยดับไฟแต่ต้นลม กระนั้นก็ตาม ศิษย์เก่าของ M.I.T. บางคนพยายามเล่นงานแฮมมวอลสันถึงขั้นที่จะเซ็นเซอร์ต้นฉบับก่อนการตีพิมพ์ จนศาสตราจารย์คาร์ล คอมป์ตัน (Karl Compton) ประธาน (อธิการบดี) M.I.T. ต้องออกแถลงการณ์ว่า หากมีการเซ็นเซอร์งานวิชาการของอาจารย์ M.I.T. คอมป์ตันจะลาออกจากตำแหน่งประธาน

Economics : An Introductory Analysis(1948) ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น *Economics* เฉยๆ ผ่านร้อนผ่านหนาวมาเป็นเวลา 50 ขวบปี พัฒนาการของเนื้อหาตำราเล่มนี้ ย่อมสะท้อนให้เห็นพัฒนาการของวิชาเศรษฐศาสตร์ในรอบครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา แม้ว่าแฮมมวอลสันจะกล่าวในฉบับการตีพิมพ์แรกๆว่า ตำราเล่มนี้มิได้มีเป้าประสงค์ที่จะสื่อความคิดของสำนักเศรษฐศาสตร์สำนักหนึ่งสำนักใดโดยเฉพาะ แต่เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า เนื้อหาในสัดส่วนสำคัญเป็นแนวความคิดของสำนักเคนส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชี้ให้เห็นความล้มเหลวของกลไกตลาดในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ความจำเป็นที่รัฐบาลต้องแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาความยากจน และการกระจายรายได้

ศาสตราจารย์มาร์ก สกูเสน (Mark Skousen) แห่ง Rollins College ศึกษาเนื้อหาในตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นของแฮมมวอลสันตั้งแต่ฉบับแรก และให้ความเห็นว่า จุดเน้นในตำราเล่มนี้แปรเปลี่ยนไปในช่วงเวลา 50 ปีที่ผ่านมา ในการอ่านฉบับการตีพิมพ์แรกๆ นักศึกษาอาจหลงเข้าใจผิดว่า สำนักเคนส์กลายเป็นสำนักเศรษฐศาสตร์กระแสหลักไปแล้ว แท้ที่จริงแล้วหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ แม้ในทศวรรษ 2490 การต่อต้านเศรษฐศาสตร์แบบเคนส์ยังคงดำรงอยู่ในแวดวงในและนอกมหาวิทยาลัยอเมริกัน ในฉบับการตีพิมพ์ครั้งที่ 4 (พ.ศ. 2501) แฮมมวอลสันเขียนในตำราว่า นักเศรษฐศาสตร์อเมริกัน 90% เลิกถกเถียงกันว่า ใครเป็นหรือไม่เป็นสาวกของเคนส์ เพราะวงวิชาการเศรษฐศาสตร์อเมริกันมีการพัฒนาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ด้วยการผสมผสานแนวความคิดของสำนักเคนส์เข้ากับสำนักคลาสสิกและสีโคลาสสิก กลายเป็น

Neoclassical Synthesis Keynesianism ซึ่งศาสตราจารย์โจน โรบินสัน (Joan Robinson) แห่งมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ศิษย์ก้นกุฏิของเคนส์ตีตราว่า Bastard Keynesianism

ศาสตราจารย์สกุเสนกล่าวว่า ตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นของแซมมวลสันมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่เศรษฐทรรศน์ต่อต้านการออม (Anti – saving View) ที่เรียกว่า Paradox of Thrift กล่าวคือ ในสภาวะที่มีการว่างงานหรือภาวะเศรษฐกิจถดถอย การส่งเสริมให้อัตราการออมเพิ่มขึ้น แทนที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจมีเงินออมเพิ่มขึ้น เงินออมอาจน้อยลงเพราะในสภาวะดังกล่าวนี้ การเพิ่มขึ้นของอัตราการออมจะยิ่งซ้ำเติมภาวะการว่างงานและความถดถอยทางเศรษฐกิจ ซึ่งกระทบต่อการออมอีกทอดหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในตำราฉบับการตีพิมพ์ครั้งที่ 13(2532) เนื้อหาในส่วนนี้มีได้มีการเน้นมากเท่าฉบับการตีพิมพ์ก่อนๆ แต่กลับมาเน้นใหม่ในฉบับการตีพิมพ์ครั้งที่ 15(2538)

ในฉบับการตีพิมพ์แรกๆ แซมมวลสันให้ความสำคัญแก่นโยบายการคลังเหมือนนโยบายการเงินในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แต่แล้วในฉบับการตีพิมพ์ครั้งที่ 9 (2516) แซมมวลสันยอมรับว่า นโยบายการเงินมีประสิทธิผลไม่แตกต่างจากนโยบายการคลังทำยที่สุด ในฉบับการตีพิมพ์ครั้งที่ 15(2538) ก็ยอมรับข้อเท็จจริงว่า นโยบายการคลังมีใช้เครื่องมือหลักในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกาอีกต่อไป โดยที่นโยบายการเงินกลายเป็นเครื่องมือหลัก และธนาคารกลาง (Federal Reserve System) จะมีบทบาทสำคัญในเรื่องนี้ต่อไปในอนาคต

แซมมวลสันเป็นนักเศรษฐศาสตร์เสรีนิยม ผู้ต้องการเห็นการเติบโตของระบบทุนนิยมเสรี (Liberal Capitalism) ที่เอื้ออาทรต่อกลุ่มชนผู้ด้อยโอกาสในสังคม ตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นของเขามีบทบาทในการเผยแพร่เศรษฐทรรศน์ว่าด้วยรัฐสวัสดิการ (Welfare State) ทั้งการจัดระบบการประกันสังคมและโครงการช่วยเหลือครอบครัวที่ยากจน เนื้อหาหลายต่อหลายตอนกล่าวถึงความล้มเหลวของกลไกตลาด (Market Failure) โดยกล่าวถึงความล้มเหลวของกลไกรัฐ (Government Failure) แต่เพียงเล็กน้อย

แม้ว่าตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นของแซมมวลสันจะมีความไม่สมบูรณ์และไม่สมดุล แต่ในโลกวิชาการในรอบ 50 ปีที่ผ่านมา ไม่มีตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นเล่มใดที่ทรงอิทธิพลเท่าตำราของแซมมวลสัน แซมมวลสันมีบทบาทสำคัญในการปฏิวัติการเขียนตำราเศรษฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนตำราที่มีอรรถาธิบายพร้อมด้วยกราฟ สถิติ ภาพประกอบ และแบบจำลอง ซึ่งส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์โดยตรง ในประการสำคัญ ตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของแซมมวลสันเป็นกลไกสำคัญของกระบวนการเคนส์นัวัต (Keynesianization) มิจำเพาะแต่ในสหรัฐอเมริกา หากยังขยายสู่ประเทศอื่นๆทั้งในโลกที่หนึ่ง

และโลกที่สาม ตำราของแซมมวลสันแฉิทธิพลถึงแห่งหนตำบลใด กระบวนการเคนสาณัฐรขยายตัวถึงแห่งหนตำบลนั้น

แซมมวลสันตระหนักดีว่า บรรดาผู้นำอเมริกันในปัจจุบัน สักส่วนสำคัญล้วนเคยได้อ่านตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่เขาเป็นผู้เขียนมาแล้วทั้งสิ้น ครั้งหนึ่งเขาเคยให้สัมภาษณ์ว่า เขาไม่สนใจว่า ใครเป็นผู้ร่างกฎหมายของชาติหรือเป็นผู้ร่างสนธิสัญญาระหว่างประเทศขอแต่ให้เขามีโอกาสเขียนตำราเศรษฐศาสตร์ให้คนเหล่านั้นอ่านเท่านั้น

ในช่วงอายุตำราเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นของแซมมวลสัน ตำราเล่มนี้ต้องฝ่าคลื่นการเมืองถึงสองครั้งสองครา ครั้งแรกในทศวรรษ 2490 เมื่อต้องเผชิญการต่อต้านจากฝ่ายขวาและพวกฟาสซิสต์ ครั้งที่สองในปลายทศวรรษ 2510 เมื่อต้องเผชิญกับการต่อต้านจากพวกซ้ายใหม่ (New Left) ซึ่งมองว่า ตำราของแซมมวลสันเผยแพร่สิ่งชั่วร้ายของระบบทุนนิยม จนถึงกับมีผู้เขียนหนังสือ *Anti – Samuelson* (New York : Urizen Books, 1977) พิมพ์เผยแพร่ทั้งภาษาไทยเยอรมันและภาษาอังกฤษจากประเทศเดนมาร์ก(ผู้เขียนคือ Marc Linder, with Julius Sensat) ไม่มีตำราเศรษฐศาสตร์เล่มใดที่ต้องฝ่าคลื่นการเมืองมากเท่าตำราของแซมมวลสัน

บรรณานุกรม

- Colander, David C. and Harry Landreth, *The Coming of Keynesianism to America*. Cheltenham, U.K. : Edward Elgar, 1996.
- Elzinga, Kenneth G. "The Eleven Principles of Economics", *Southern Economic Journal*, Vol. 58, No. 4 (April 1992), pp. 861 – 879.
- Samuelson, Paul A. "Credo of A Lucky Textbook Author", *Journal of Economic Perspectives*, Vol. 11, No. 2 (Spring 1997), pp. 153 – 160.
- Skousen, Mark. "The Perseverance of Paul Samuelson 's *Economics*", *Journal of Economic Perspectives*, Vol. 11, No. 2 (Spring 1997), pp. 137 – 152.